

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde et debatoplæg om etablering af geografiske zoner, hvor samfundet aktivt ønsker at fremme udvikling af mineralske råstoffer og andre geografiske zoner, hvor der af hensyn til miljø, fritidsmuligheder, eksisterende erhverv eller lignende ikke ønskes mineralaktiviteter. Debatoplægget skal danne grundlag for en bred debat, der både involverer befolkningen, interessegrupper og beslutningstagere. Debat-oplægget skal være færdigt inden forårssamlingen 2015.

(Inuit Ataqatigiit Inatsisartuni gruppianni ilaasortat / Medlemmer af Inuit Ataqatigiits Inatsisartutgruppe)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked)

1. behandling

I det ovennævnte forslag til Naalakkersuisut, hvor det *pålægges at udarbejde et debatoplæg om etablering af geografiske zoner, hvor samfundet aktivt ønsker at fremme udvikling af mineralske råstoffer og andre geografiske zoner, hvor der af hensyn til miljø, fritidsmuligheder, eksisterende erhverv eller lignende ikke ønskes mineralaktiviteter.* Konsekvenserne af forslaget bliver belyst i det nedenstående.

Grønland har et ønske om en langsigtet økonomisk udvikling, herunder udvikling af mineindustrien som et alternativ til fiskeri. Alle aktiviteter i forbindelse med mineralske råstoffer er underlagt den specifikke politiske betingelse, at de skal udføres på en sundheds-, sikkerheds- og miljømæssigt forsvarlig måde. Det arktiske miljø er meget sårbart, og grønlandsk industri, kultur og levevis er i høj grad forbundet med naturen og miljøet.

En forudsætning for, at der kan gøres mineralfund som kan udnyttes kommercielt og dermed understøtte ønsket om øget beskæftigelse og indtjening i samfundet, er at efterforskningsaktiviteten til stadighed er tilstrækkeligt høj. Det er endvidere nødvendigt, at den kommercielle mineralindustri varetager efterforskningsaktiviteterne i stor skala. Både af økonomiske årsager, idet mineralefterforskning er særdeles omkostningskrævende, og af hensyn til behovet for størst mulig forretningsmæssig og faglig professionalisme i efterforskningen.

Det væsentligste strategiske mål for råstofpolitikken er at gøre mineral- og olie/gasindustrien interesseret i at investere i efterforskning i Grønland. Der pågår imidlertid en løbende intens konkurrence mellem en række lande verden over, om at tiltrække mineralselskabernes interesse og investeringer samtidig med, at mineralselskaberne i hvert enkelt tilfælde nøje vurderer muligheden for at gøre kommercielle fund, når der tages stilling til at søge en efterforskningstilladelse, i kraft af de økonomiske forpligtelser der følger med tildelingen af en tilladelse.

Grønland er stadig et såkaldt 'Greenfield' område, som betyder, at området slet ikke er undersøgt detaljeret for mulige mineralforekomster. Det betyder, at man sagtens kan risikere at finde store og attraktive forekomster hvor som helst. Det vil derfor være ærgerligt og sagligt set unødvendigt at udelukke et område på forhånd i et eller andet zonekort. Det er heller ikke til at forudsige, om der er nogle forekomster overhovedet i områder, hvor der er eksisterende erhverv.

Det frarådes at lave en zoneinddeling med deraf følgende begrænsninger i mineralefterforskningen, før områderne er undersøgt tilstrækkeligt for eventuelle mineralforekomster, som kan gavne det grønlandske samfund.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at der i dag, inden for den eksisterende lovgivning, er et godt grundlag for at fastsætte særlige regler for at beskytte f.eks. natur og dyreliv, kulturværdier eller eksisterende erhvervsaktivitet. Herunder at der i visse områder ikke gives tilladelse til råstofefterforskning. De eksisterende regelsæt bygger på det meget grundlæggende udgangspunkt, at sådanne områder eller restriktioner skal bygge på fagligt velfunderet rådgivning i forhold til den konkrete aktivitet, der ansøges om.

De internationale konjunkturer og den teknologiske udvikling er medbestemmende for, hvilke typer af mineralforekomster som er bæredygtige med hensyn til, hvilke mineralprodukter der er mulige at udnytte rentabelt på et givent tidspunkt. For 30 år siden var forekomsterne i Sydgrønland (Kvanefjeld, Kringlerne, Motzfeldt Sø) slet ikke i fokus som udnytbare forekomster, men den teknologiske udvikling har gjort, at netop disse forekomster er i fokus i dag, da de indeholder en række kritiske mineraler og grundstoffer, som den elektroniske industri og vindmølleindustrien efterspørger. For bare 5 år siden ville ingen kunne have forudsagt, at anorthosit (en hvid bjergart) kunne udnyttes i Grønland, fordi den gængse holdning var, at industrimineraler ikke er rentable i Grønland. Anorthositen viser dog, at den teknologiske udvikling har gjort det muligt at anvende anorthosit som fiberglas og gøre forekomsten rentabel. Konklusionen er, at det er umuligt at forudsige, hvilke produkter som skal bruges om blot 10 eller 20 år og hvilke mineraler som kan være kilden til rentabel minedrift.

Minedrift er slet ikke udviklet til at Grønland kan kaldes et mineland. I øjeblikket er der ingen aktive miner her i landet. For Grønland gælder det først og fremmest om at kortlægge og sandsynliggøre, hvor det største potentiale for mineralforekomster og olie/gas vil være. Det vil være 'gambling', hvis man inddeler landet i zoner og udelukker store arealer uden at vide, hvilket potentiale der kan være.

Naalakkersuisut indstiller derfor forslaget til forkastelse.